

era una petita dotació econòmica i la publicació de la novel·la, que era el que em feia més il·lusió.

Aquest premi va ser el punt de sortida d'una carrera amb força títols a l'esquena.

Bé, el premi em va servir per fer créixer una mica el meu ego. Després d'aquesta primera novel·la em vaig plantejar de començar alguna cosa més ambiciosa. A mi m'encanta la literatura medieval i aquella època sempre m'ha atret molt. Arran d'això, vaig començar a introduir-me al món de la novel·la històrica.

Vostè mateix diu que les novel·les històriques que ha escrit són "històries dins la Història". Expliqui'ns-ho, això.

Sí, les meves novel·les mai han volgut ser una lliçó d'història. El que jo faig és escriure històries (en minúscula) emmarcades en un determinat escenari de la Història (en majúscula). A mi el que realment m'interessa són els personatges com, per exemple, Bernat Metge, un escriptor molt vinculat a la cort reial que es dedicava a fer negocis no gaire nets. És un personatge molt interessant i també molt modern. Per tant, puc dir que el fet que hagi escrit novel·les històriques és circumstancial ja que ve donat per la meua debilitat pels escriptors d'aquella època.

Amb la seva darrera novel·la canvia de gènere i s'introdueix en el camp de la novel·la

negra. Què hi pot trobar el lector a "Sota la pell"?

La novel·la parteix d'un fet real: l'assassinat d'una noia l'any 2005 a l'Eix Transversal. Portava un tatuatge eròtic amb dues figures abraçades i va donar la casualitat que dos anys abans, a Darnius, havien trobat un home que portava justament el mateix tatuatge. Llegir la notícia de la coincidència dels dos morts amb el mateix tatuatge em va fascinar fins al punt que vaig tenir ganes d'explicar-ne alguna cosa. De tota manera, "Sota la pell" no és una novel·la fruit d'una investigació periodística sinó que més aviat s'hi inspira. Aprofita aquest fet real per acabar creant una trama que vol explicar